

ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ

ΜΕΡΟΣ Α' - ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

3.- ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ι) ΚΑΙ ΝΕΑ ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΚΗΣ ΜΟΥ ΘΗΤΕΙΑΣ ΨΕΥΔΟΛΟΓΗΜΑΤΩΝ

Έπιστολαί 16^{ης} και 17^{ης} Σεπτεμβρίου 2004 πρὸς τὰς ἐφημερίδας,
ἀντιστοίχως, «ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» καὶ «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ»

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

**ΚΑΙ ΝΕΑ ΑΝΑΙΡΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΚΗΣ ΜΟΥ ΘΗΤΕΙΑΣ
ΨΕΥΔΟΛΟΓΗΜΑΤΩΝ**

Λ*Λ*Λ*Λ

**ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ
ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ»
ΚΑΙ «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ»**

Λ*Λ*Λ*Λ

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Κυριακὴν 12^η Σεπτεμβρίου 2004, ἐδημοσιεύθησαν εἰς δύο ἐφημερίδας τῶν Ἀθηνῶν καταφρονητικαὶ ἀναφοραὶ διὰ τὴν Προεδρικὴν θητείαν τοῦ Χρήστου Α. Σαρτζετάκη. Συγκεκριμένως εἰς κείμενα τῶν δημοσιογράφων Ριχάρδου Σωμερίτη εἰς «ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» καὶ Τάσου Παππᾶ εἰς τὴν «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΝ».

Εἰς τὰ δύο κείμενα ἀπήντησε καταλυτικῶς ὁ Πρόεδρος μὲ τὰς καταχωριζομένας ἐν συνεχείᾳ ἐπιστολάς του πρὸς τὰς δύο ἐφημερίδας.

Ἐξ αὐτῶν ὅμως μόνον ἡ «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ», τηροῦσα τὴν δημοσιογραφικὴν δεοντολογίαν καὶ ἐπιδεικνύουσα τὸ προσηκόν ἦθος, ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς 26^{ης} Σεπτεμβρίου 2004, σελ. 52, τὴν ἀπάντησιν τοῦ Προέδρου.

Ἀντιθέτως, «ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» ἀπεισιώπησε, δὲν ἐδημοσίευσεν τὴν ἀπάντησιν τοῦ Προέδρου. Διότι, ἀπλούστατα, δὲν ἀντέχει τὴν ἀλήθειαν. Ἦτο ἄλλωστε ἡ ἰδίᾳ ἐφημερίς «ΤΟ ΒΗΜΑ», ἡ ὁποία κυρίως εἰς τὰ ἡμερήσια, καθημερινὰ καὶ τῶν Κυριακῶν, φύλλα τῆς ἐξεστράτευεν ἀδιακόπως, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Προεδρικῆς θητείας τοῦ Χρήστου Α. Σαρτζετάκη, ἐναντίον του μὲ κατεσκευασμένας ἐξ ὀλοκλήρου ψευδολογίας διὰ φανταστικὰς καὶ ἀνυπάρκτους «πράξεις» καὶ «παραλείψεις» του καὶ πρωτοφανῆ καταιγισμὸν ὕβρεων καὶ συκοφαντιῶν. Ἐπὶ τῶν ὁποίων δημοσιευμάτων του καὶ ἐδίδοντο κάθε φορὰ καταλυτικαὶ ἀπαντήσεις δι' ἐπισημῶν τότε ἀνακοινώσεων τῆς Προεδρίας τῆς Δημοκρατίας, χωρὶς ὅμως καὶ αὐταὶ νὰ δημοσιεύωνται ! Ἐτσι ἐξεδήλωνεν ἡ ἐφημερίς τὴν μέριμνάν της διὰ τὴν σωστὴν ἐνημέρωσιν τοῦ ἀναγνωστικοῦ της κοινού, τοῦ ὁποίου καὶ μὲ ἀσυστόλους ψευδολογίας ἐμεθόδευεν τὴν παραπληροφόρησιν, καὶ τόσον ὀλίγον ἐσέβeto, ἀλλὰ καὶ σέβεται τώρα, εἰς τὴν περίπτωσιν, τὴν ἀλήθειαν. Καὶ αὐτὰ πρὸς ὑπέρηθσιν σκοπιμοτήτων, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς ἄλλα κείμενα τῆς παρουσῆς ἱστοσελίδος, ἀλλὰ καὶ τὰς ὁποίας τώρα, διὰ τὴν σύγχρονον ἀναζωπύρωσιν τῶν καταφρονητικῶν ἀναφορῶν, ὁ καθεὶς ἀντιλαμβάνεται.-

[Νέα Πεντέλη, 30.9.2004]

Λ*Λ*Λ*Λ

(α) Ἡ ἐπιστολή πρὸς «ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ»
< Δ ἐ ν ἐ δ η μ ο σ ι ε υ θ η >

Νέα Πεντέλη, 16^η Σεπτεμβρίου 2004.

Ἐφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ»,
Μιχαλακοπούλου 80,
115 28 Ἀθήνας.

Κύριε Διευθυντά,

Ὁ συνεργάτης σας *Ριχάρδος Σωμερίτης* εἰς τὸ ὑπὸ τὸ τίτλον «Προεδρολογίες καὶ φαντασιώσεις» ἄρθρον του, δημοσιευθὲν εἰς τὸ «ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» 12.9.2004, σελὶς Α56, ἀναφερόμενος εἰς τὸ θέμα ἐπιλογῆς νέου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν, μὲ τὴν λῆξιν τῆς θητείας τοῦ σημερινοῦ, καὶ τὰς σχετικὰς εἰκασίας, ἐπιλέγει, κατὰ λέξιν, ὅτι «Οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ ὀφείλουν ὅμως νὰ μὴ ἐπαναλάβουν τὰ λάθη τοῦ παρελθόντος. Τὸ 1985, τὸ Πα.Σο.Κ. ἐπέλεξε τὸν κ. Χρ. Σαρτζετάκη ἀντὶ τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ. Ποιὸς δὲν τὸ μετάνιωσε».

Ἡ τελευταία αὐτὴ καταφρονητικὴ πρὸς τὸ πρόσωπόν μου ἀναφορὰ προδίδει βαρυτάτην ἀμνησίαν τοῦ συνεργάτου σας. Φυσικὰ ἐὰν δὲν ὀφείλεται εἰς ἐσκεμμένην διαστροφήν ψηλαφητῶν ἀληθειῶν πρὸς παραπληροφόρησιν τῶν ἀναγνωστῶν, μὲ ἐθελόμενον τὴν προσωπικὴν μου σπίλωσιν, ἐπιδιωκομένην διὰ λόγους τοὺς ὁποίους ὅλοι ἀντιλαμβάνονται, ἀλλὰ πρωτίστως ὁ ἴδιος γνωρίζει.

Χάριν λοιπὸν τῶν ἀναγνωστῶν σας θὰ ἤθελα νὰ ὑπενθυμίσω τὰς ἀκολούθους ψηλαφητάς, ἀνεπιδέκτους οἰασδήποτε ἀμφισβητήσεως, ἀληθείας :

α) *Τὰ κόμματα, πού ἐστήριξαν τὸ 1985 τὴν ἐκλογήν μου εἰς τὸ Προεδρικὸν ἀξίωμα, δηλαδὴ τὸ Πα.Σο.Κ. καὶ ὁ ἐνιαῖος τότε, συμπεριλαμβάνων καὶ τὸ Κ.Κ.Ε., Συνασπισμὸς τῆς Ἀριστερᾶς καὶ τῆς Προόδου, μὲ τὴν λῆξιν τῆς θητείας μου μὲ ἐπανεπρότεινον καὶ μὲ ἐπανεψήφισαν, μὲ ὅλους τοὺς βουλευτάς των, τὸ 1990 κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν πρὸς ἐκλογήν νέου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Μάλιστα ὁ*

Συνασπισμός με ἐσήφισεν ὄχι μόνον κατὰ τὴν πρώτην, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἐπομένας δύο ψηφοφορίας τοῦ πρώτου σταδίου τῆς Προεδρικῆς ἐκλογῆς. Τούτου ὅμως ἀποβάντος ἀκάρπου, ἠκολούθησαν, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἐκλογαὶ καί, κατὰ δεύτερον στάδιον, ἡ νέα Βουλὴ ἐξέλεξε μὲ τὴν ἀπλὴν πλειονοψηφίαν τῶν 151 ψήφων ὡς διάδοχόν μου τὸν Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν. Ἔτσι καθυστερήθη καὶ ἡ ἀποχώρησίς μου ἀπὸ τὴν Προεδρίαν τῆς Δημοκρατίας, γενομένη τὴν 5^{ην} Μαΐου 1990 ἀντὶ τῆς 30ῆς Μαρτίου, ὅποτε καὶ συνεπληροῦτο ἡ πενταετία τῆς Προεδρικῆς θητείας μου. Αὐτὰ ἀναμφισβητήτως σημαίνουν, πρῶτον, ὅτι *διὰ κανένα ἀπὸ τὰ κόμματα, πού μὲ ἐστήριξαν, δὲν ὑπῆρξε λάθος ἢ ἐπιλογή καὶ ἐκλογή μου καὶ κανένα δὲν μετενόησε δι' αὐτήν*. καί, δεύτερον, ὅτι ἀντιθέτως *ἐξετίμησαν ὡς θετικὸν τὸ ἔργον μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, διὰ νὰ μὲ ἐπαναψηφίσουν τὰ ἐν λόγῳ κόμματα εἰς τὸ ἀξίωμα*.

β) Ἄλλωστε τὴν τοιαύτην ἀνεπιφύλακτον ἐκτίμησιν τοῦ ἔργου μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἶχον ἐκφράσει καὶ διαρκούσης τῆς Προεδρικῆς μου θητείας ὄχι μόνον τὰ ἀνωτέρω κόμματα, πού εἶχον ψηφίσει ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς μου, ἀλλὰ καὶ ἡ *Νέα Δημοκρατία*, πού μὲ εἶχε καταψηφίσει (δι' ἀποχῆς ἐκ τῆς ψηφοφορίας). Πράγματι, ἀπὸ τοῦ 1974 καὶ ἐντεῦθεν μέχρι σήμερον *μόνον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἰδικῆς μου Προεδρίας ἀνέκυψε περίπτωσις ρυθμιστικοῦ ρόλου καὶ ἐπιδείξεως κατ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὑπερκομματικοῦ πνεύματος*: συγκεκριμένως, κατὰ τὴν ταραχώδη πολιτικῶς περίοδον **1989-1990**. Τότε μὲ τοὺς συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα ἰδικούς μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἀψόγους χειρισμούς ἀπετράπη, μὲ τὴν εἰλικρινῆ συνεργασίαν ὀλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ὁ κίνδυνος νὰ περιέλθῃ ἡ χώρα εἰς κατάστασιν ἀκυβερνησίας. *Οἱ χειρισμοί μου δὲ ἐκεῖνοι δημοσίως ἐπηνέθησαν τότε ἀπὸ ὅλους τοὺς πολιτικούς Ἀρχηγούς, μηδὲ καὶ τῆς Νέας Δημοκρατίας* (τοῦ Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, τότε) ἐξαιρουμένης, καὶ τὸ σύνολον ἐν γένει τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας. Καὶ ὄχι μόνον. Ἔτσι καὶ «*Τὸ Βῆμα*», εἰς τὸ Μέρος 5^ο τοῦ Ἐπιτόμου Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας [προσφορὰ 27^{ης} Ἰουνίου 2004] σημειώνει (σελ.25-26) περὶ ἐμοῦ, κατὰ λέξιν : «*Στὴ διάρκειά τῆς [προεδρικῆς] θητείας του ὁ Χ. Σαρτζετάκης ὑποστήριξε μὲ θέρμη τὰ δίκαια τοῦ ἑλληνισμοῦ. Τὸ 1989 χειρίστηκε μὲ ἄψογο τρόπο τὰ ζητήματα πού προέκυψαν μετὰ τὶς ἐκλογές, ἀπὸ τὶς ὁποῖες (Ἰούνιος καὶ Νοέμβριος 1989) κανένα κόμμα δὲν εἶχε τὴν πλειοψηφία στὴ Βουλὴ*». Ἐπομένως, *καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Προεδρικῆς μου θητείας μόνον ἐπιδοκιμασίας ἔδρεψα ἀπὸ τὰ πολιτικὰ κόμματα, οὐδέποτε αὐτὰ ἀπεδοκίμασαν ἐνεργείας ἢ λόγους μου*. Εἰδικώτερον, ὡς πρὸς αὐτούς, πάντοτε μὲ ἔθνικὸν προσανατολισμὸν καὶ ὑπερκομματικούς, χωρὶς ἐπαίνους ὑπὲρ ἢ αἰχμᾶς κατὰ οἰουδήποτε, ἔθετα, διὰ λόγους συνταγματικῆς τάξεως, ἐκ τῶν προτέρων τὰ κείμενά των εἰς γνῶσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ

Ανδρέα Παπανδρέου, ό όποϊος και ούδέποτε εξέφρασε τήν παραμικράν επί οϊουδήποτε σημείου των αντίθεσιν ή έπιφύλαξιν. Αλλά και κανέν πολιτικόν κόμμα δέν έσχολίασε δυσμενώς οϊονδήποτε λόγον ή άναφοράν μου. Ωστε και κατά τήν κοινήν του πολιτικού κόσμου συνείδησιν άψόγως κατά πάντα έπολιτεύθην.

γ) Η κοινή αύτή του πολιτικού κόσμου συνείδησις άνταπεκρίνετο άλλωστε και εις τήν λαϊκήν αντίληψιν. Πράγματι, δημοσκοπήσις κατά τό τέλος τής Προεδρικής μου θητείας, δημοσιευθεισα εις τό περιοδικόν ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, τεύχος τής 26.10.1989, σελ. 16 έπ., με φέρει άπολαμβάνοντα τής έμπιστοσύνης του 62 % των έρωτηθέντων, και μάλιστα κατά πλειονοψηφίαν μεταξύ των όπαδών και των τριών, τότε, κομματικών σχηματισμών, του Πα.Σο.Κ. κατά 73 %, του ένιαίου τότε (με συμμετοχήν και του Κ.Κ.Ε.) Συνασπισμου τής Αριστεράς και τής Προόδου κατά 64 %, άκόμη και τής Νέας Δημοκρατίας, που ειχεν άντιταχθή εις τήν εκλογήν μου, κατά 51 %· ένω κανεις άλλος εκ τής είκοσάδος των μνημονευομένων εις τήν αύτήν δημοσκοπήσιν, ούτε ό μακαρίτης ήδη Κωνσταντίνος Καραμανλής, δέν φέρεται άπολαμβάνων, όπως έγώ, τής έμπιστοσύνης τής πλειονοψηφίας των όπαδών όλων των κομματικών σχηματισμών. Ο λαός λοιπόν δέν ειχε παραπλανηθή, παρά τήν ένωρχηστρωμένην και λυσσαλέαν, άδιάκοπον και συστηματικήν, σχεδόν καθ' όλην τήν διάρκειαν τής Προεδρικής μου θητείας, κυρίως κατά τα πρώτα τέσσαρα χρόνια της, ύπό μερίδος του τύπου καταφοράν, με πρωτοφανή καταϊγισμόν ύβρεων και συκοφαντιών, με κατεσκευασμένας έξ ολοκλήρου ψευδολογίας δια φανταστικας και άνυπάρκτους «πράξεις» και «παραλείψεις» μου...

Ίσως μόνον, έπιλεκτικώς, τα ψεύδη αύτα ένθυμείται τώρα ό συνεργάτης σας και άερολογεί με τα περι μετανοίας δια τήν εκλογήν μου ως Προέδρου τής Δημοκρατίας φληναφήματά του. Και εις επίδειξιν του έπιπέδου του δημοσιογραφικού του ήθους *έμφανίζεται, άντιθέτως, Λημονών τα μόνα άληθή, όλα τα άνεπίδεκτα άμφισβητήσεως ως άνωτέρω γεγονότα, που αύτοφώρως τόν διαψεύδουν.*

Αλλά ή αλήθεια, Κύριε Διευθυντά, δέν άποπνίγεται. Και προσωπικώς λυπούμαι, διότι τό σοβαρόν «Βήμα» έδημοσίευσε κείμενον, που τόσον επί του προκειμένου τήν κακοποιεί.

Με τήν προσήκουσαν τιμήν,

Χρήστος Α. Σαρτζετάκης

www.sartzetakis.gr

#####

(β) Ἡ ἐπιστολή πρὸς τὴν «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΝ»
< Ἐδημοσιεύθη τὴν 26.9.2004 >

Νέα Πεντέλη, 17^η Σεπτεμβρίου 2004.

*Ἐφημερίδα «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ»,
Μίνωος 10-16,
117 43 Ἀθήνας.*

Κύριε Διευθυντά,

Ὁ συνεργάτης σας **Τάσος Παππᾶς** εἰς τὸ ὑπὸ τὸ τίτλον «Μιά φωτιά ποὺ δὲν λέει νὰ σβύσει» ἄρθρον του, δημοσιευθὲν εἰς τὴν «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» τῆς 12.9.2004, σελὶς 8, ἀναφερόμενος εἰς τὸ θέμα ἐπιλογῆς νέου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τὴν προσεχῆ ἄνοιξιν, μὲ τὴν λῆξιν τῆς θητείας τοῦ σημερινοῦ, καὶ εἰς τὸ ἐνδεχόμενον νὰ καταλήξῃ ἢ Κυβέρνησις εἰς μὴ πολιτικὸν πρόσωπον, ἐκθέτει κατὰ λέξιν, ὅτι : «Θὰ ἔχουμε πρόβλημα «ἂν ἀρνηθοῦμε τὴν ὑποψηφιότητα ἑνὸς γνωστοῦ διανοούμενου ἢ κάποιου ἀκέραιου ἀπὸ τὸ δικαστικὸ σῶμα», παραδέχονται στὸ ΠΑΣΟΚ. «Πάντως δὲν θὰ τὸ ἐπιθυμούσαμε, γιατί ἢ μέχρι τώρα ἐμπειρία ἔχει δείξει, ὅτι ἐπιλογή τέτοιου τύπου δὲν εἶναι παραγωγικὴ». Καὶ ἐπιλέγει ὁ συνεργάτης σας : «**Ἡ αἰχμὴ προφανῶς φωτογραφίζει τὴν περίπτωση Σαρτζετάκη**».

Δὲν γνωρίζω, ἐὰν ὁ συνεργάτης σας μεταφέρει ὄντως ἀπόψεις Πα.Σο.Κ. (ἀλήθεια, ποίων συγκεκριμένως ;) ἢ ἀποδίδει εἰς αὐτὸ ἰδικὰς του σκέψεις ἢ ἐπιθυμίας, κάτι ὄχι ξένον πρὸς τὴν δημοσιογραφικὴν πρακτικὴν. Διότι, πῶς εἶναι δυνατόν ἄνθρωποι τοῦ Πα.Σο.Κ. νὰ χαρακτηρίζουν ὡς «μὴ παραγωγικὴν» τὴν ἐπιλογὴν μου τὸ 1985 ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὅταν τὸ ἴδιον τὸ κόμμα των, τὸ **Πα.Σο.Κ.** μὲ τὴν λῆξιν τῆς θητείας μου **μὲ ἐπανεπρότεινε καὶ μὲ ἐπανεψήφισε, μὲ ὅλους τοὺς βουλευτὰς του, τὸ 1990** κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν πρὸς ἐκλογὴν νέου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ; Ὅπως ἄλλωστε ἔπραξε καὶ ὁ συμπράξας τὸ 1985 εἰς τὴν ἐκλογὴν μου **ἐνιαῖος τότε, συμπεριλαμβάνων καὶ τὸ Κ.Κ.Ε., Συνασπισμὸς τῆς Ἀριστερᾶς καὶ τῆς Προόδου**. μάλιστα αὐτὸς τὸ 1990 μὲ ἐψήφισεν ὄχι μόνον κατὰ τὴν πρώτην, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἐπομένους δύο ψηφοφορίας τοῦ πρώτου σταδίου τῆς Προεδρικῆς ἐκλογῆς, τούτου δὲ ἀποβάντος ἀκάρπου, ἠκολούθησαν τότε, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἐκλογαὶ καί, κατὰ δεύτερον στάδιον,

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Κείμενα ἀπὸ τὴν Ἱστοσελίδα www.sartzetakis.gr

ή νέα Βουλή εξέλεξε με την άπλην πλειοψηφία των 151 ψήφων ως διάδοχόν μου τόν Κωνσταντίνον Καραμανλήν. Αυτά αναμφισβητήτως σημαίνουν, ότι μόνον ως θετική εκρίθη ή Προεδρική μου θητεία, διὰ νὰ μὲ ἐπαναψηφίσουν τὸ 1990 τὸ Πα.Σο.Κ. καὶ τὰ λοιπὰ κόμματα, ποὺ ἐστήριξαν τὸ 1985 τὴν ἐκλογήν μου. Ποῦ εἶναι λοιπὸν ἡ «μὴ παραγωγικότης» τῆς ἰδικῆς μου ἐπιλογῆς καὶ ἐκλογῆς ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ; Καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ γίνεταί τοιοῦτος λόγος περὶ αὐτῆς ;

Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἐννοῶ, τί σημαίνει «παραγωγική» ἐπιλογή Προέδρου Δημοκρατίας ! Τέτοια ἐννοια εἶναι λογικῶς ἀνύπαρκτος, περιθώρια «παραγωγικότητος» ἢ μὴ δὲν ὑπάρχουν ! Διότι ὁ μὲν θεσμικὸς ρόλος τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἶναι ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καθωρισμένος, μὲ πληθώραν ἀσφαλιστικῶν δικλείδων, οἵαδήποτε δὲ ἐξωθεσμική του ἐνεργητικότης ἀσφαλῶς θὰ προεκάλει τὴν ἄμεσον ἀντίδρασιν ὄχι μόνον τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ ὀλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ἐνδεχομένως δὲ καὶ κυρώσεις. Ἀλλὰ καμμία ἐξωθεσμική ἐνεργητικότης δὲν ἐσημειώθη εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἰδικῆς μου Προεδρικῆς θητείας, ποτέ, καθ' ὅλην τὴν διάρκειάν της (1985-1990). Ἐπομένως ἡ φερομένη ὡς εἰς βάρος μου αἰχμὴ μὲ τὸν ἀνούσιον χαρακτηρισμὸν ὡς «μὴ παραγωγικῆς» τῆς ἐπιλογῆς καὶ ἐκλογῆς μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τὸ 1985 στερεῖται κάθε βάσεως, καταρρέει ἀφ' ἑαυτῆς. Καὶ φυσικά, ἐὰν ἐλέχθη, μόνον τὴν ἀνοησίαν τοῦ λέγοντος προοίδει.

Ἄλλωστε καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνακύψῃ εἰς τὴν συνείδησιν κανενὸς λογικῶς, ἐντίμως καὶ ἀδεσμεύτως σκεπτομένου ἀνθρώπου οἵαδήποτε μομφὴ ὡς πρὸς τὴν ἄσκησιν τῶν Προεδρικῶν μου καθηκόντων. Διότι τὰ γεγονότα αὐτοφῶρος θὰ τὸν διέψευδον.

Πράγματι, ἀπὸ τοῦ 1974 καὶ ἐντεῦθεν μέχρι σήμερον *μόνον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἰδικῆς μου Προεδρίας ἀνέκυψε περίπτωσις ρυθμιστικοῦ ρόλου καὶ ἐπιδείξεως κατ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὑπερκομματικοῦ πνεύματος*: συγκεκριμένως, κατὰ τὴν ταραχώδη πολιτικῶς περίοδον **1989-1990**. Τότε μὲ τοὺς συμφῶνως πρὸς τὸ Σύνταγμα ἰδικούς μου ὡς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἀψόγους χειρισμούς ἀπετράπη, μὲ τὴν εὐλικρινῆ συνεργασίαν ὀλοκλήρου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ὁ κίνδυνος νὰ περιέλθῃ ἡ χώρα εἰς κατάστασιν ἀκυβερνησίας. **Οἱ χειρισμοί μου δὲ ἐκείνοι δημοσίως ἐπηνέθησαν τότε ἀπὸ ὅλους τοὺς πολιτικούς Ἀρχηγούς, μηδὲ καὶ τῆς Νέας Δημοκρατίας, ἡ ὁποία εἶχεν ἀντιταχθῆ εἰς τὴν ἐκλογήν μου, ἐξαίρουμένης, καὶ τὸ σύνολον ἐν γένει τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας. Καὶ ὄχι μόνον. Ἐπομένως, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Προεδρικῆς μου θητείας μόνον ἐπιδοκιμασίας ἔδρευα ἀπὸ τὰ πολιτικὰ κόμματα, οὐδέποτε αὐτὰ ἀπεδοκίμασαν ἐνεργείας ἢ λόγους μου.** Εἰδικώτερον, ὡς πρὸς αὐτούς, πάντοτε μὲ ἐθνικὸν προσανατολισμὸν καὶ ὑπερκομματικούς, χωρὶς ἐπαίνους ὑπὲρ ἢ

αιχμάς κατά οίονδηποτε, ἔθετα, διὰ λόγους συνταγματικῆς τάξεως, ἐκ τῶν προτέρων τὰ κείμενά των εἰς γνῶσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ *Ανδρέα Παπανδρέου*, ὁ ὁποῖος καὶ οὐδέποτε ἐξέφρασε τὴν παραμικρὰν ἐπὶ οἰονδηποτε σημείου των ἀντίθεσιν ἢ ἐπιφύλαξιν. Ἀλλὰ καὶ κανὲν πολιτικὸν κόμμα δὲν ἐσχολίασε δυσμενῶς οἰονδηποτε λόγον ἢ ἀναφορὰν μου. Ὅστε καὶ κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ συνόλου τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἀψόγως κατὰ πάντα ἐπολιτεύθην.

Πρὸς τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν ἄλλωστε *συνεπορεύετο καὶ τὸ λαϊκὸν φρόνημα*. Μάλιστα, παρὰ τὴν ἐνωρηστρωμένην καὶ λυσσαλέαν, ἀδιάκοπον καὶ συστηματικὴν, σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Προεδρικῆς μου θητείας, κυρίως κατὰ τὰ πρῶτα τέσσαρα χρόνια της, ὑπὸ μερίδος τοῦ τύπου ἐναντίον μου καταφορὰν, - χάριν σκοπιμοτήτων, ποὺ δὲν εἶναι τοῦ παρόντος -, μὲ πρωτοφανῆ καταγιισμόν ὕβρεων καὶ συκοφαντιῶν, μὲ κατεσκευασμένας ἐξ ὀλοκλήρου ψευδολογίας διὰ φανταστικὰς καὶ ἀνυπάρκτους «πράξεις» καὶ «παραλείψεις» μου. Ἀπλούστατα ὁ λαὸς δὲν εἶχε παραπλανηθῆ. Πράγματι, *δημοσκοπήσεις κατὰ τὸ τέλος τῆς Προεδρικῆς μου θητείας*, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ περιοδικὸν ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, τεύχος τῆς 26.10.1989, σελ. 16 ἐπ., *μὲ φέρει ἀπολαμβάνοντα τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ 62 % τῶν ἐρωτηθέντων*, καὶ μάλιστα *κατὰ πλειονοψηφίαν μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν καὶ τῶν τριῶν, τότε, κομματικῶν σχηματισμῶν*, τοῦ Πα.Σο.Κ. κατὰ 73 %, τοῦ ἐνιαίου τότε (μὲ συμμετοχὴν καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε.) *Συνασπισμοῦ τῆς Ἀριστερᾶς καὶ τῆς Προόδου* κατὰ 64 %, ἀκόμη καὶ τῆς *Νέας Δημοκρατίας*, ποὺ εἶχεν ἀντιταχθῆ εἰς τὴν ἐκλογήν μου, κατὰ 51 %. ἐνῶ κανεὶς ἄλλος ἐκ τῆς εἰκοσάδος τῶν μνημονευομένων εἰς τὴν αὐτὴν δημοσκόπησιν, οὔτε ὁ μακαρίτης ἤδη Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς, δὲν ἐφέρετο ἀπολαμβάνων, ὅπως ἐγώ, τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς πλειονοψηφίας τῶν ὁπαδῶν ὅλων τῶν κομματικῶν σχηματισμῶν.

Αὐτὴ, Κύριε Διευθυντά, εἶναι ἡ μοναδικὴ περὶ τῆς Προεδρικῆς μου θητείας ἀλήθεια. Τὴν ὁποῖαν καὶ δὲν ἤμποροῦν νὰ ἀποπνίξουν κακεντρεχῆ δημοσιεύματα, ὡς τὸ ἀνωτέρω, συντεθὲν χάριν σκοπιμοτήτων, τὰς ὁποίας ὅλοι ἀντιλαμβάνονται καὶ πρωτίστως ὁ συντάκτης του γνωρίζει.

Μὲ τὴν προσήκουσαν τιμὴν,

Χρήστος Α. Σαρτζετάκης

www.sartzetakis.gr

#####